

(19. 3.)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is bij de wet algemeene regels te geven ten aanzien van de provinciale belastingen, en de voorschriften omtrent de provinciale begrooting van inkomsten en uitgaven te herzien, en dat het wenschelijk is eenige andere wijzigingen in de Provinciale wet aan te brengen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In artikel 15 der Provinciale Wet wordt de zinsnede: „getuigende, dat hij gedurende het laatste, aan zijne verkiezing voorafgaande jaar zijne woonplaats binnen de provincie gehad heeft;” gelezen als volgt: „getuigende, dat hij op den dag, waarop de uitslag der verkiezing is vastgesteld, ingezetene der provincie was.”

Artikel 2.

Artikel 17 dier wet wordt gelezen als volgt:

Leden der Staten kunnen alleen zijn de mannelijke ingezetenen der provincie, die Nederlander zijn, niet bij rechterlijke uitspraak de beschikking of het beheer over hunne goederen hebben verloren noch van de verkiesbaarheid ontzet zijn en den ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld hebben.

Onder ingezetenen worden verstaan zij, die gedurende de laatste twaalf maanden hunne woonplaats binnen de provincie hadden.

Artikel 3.

In artikel 21 vervallen de woorden: „van geestelijke of bedienaar der godsdienst”.

Artikel 4.

Artikel 27 wordt gelezen als volgt:

De leden der Staten genieten reis- en verblijfkosten voor het bijwonen van de vergaderingen der Staten en van vergaderingen van commissiën uit de Staten.

Zij genieten, waar de Staten het bepalen, presentiegeld voor het bijwonen van de vergaderingen der Staten.

Het bedrag van de reis- en verblijfkosten en van het presentiegeld worden bij provinciale verordening geregeld.

Artikel 5.

Artikel 37 wordt gelezen als volgt:

Tot griffier is alleen benoembaar hij, die mannelijk Nederlander is, niet bij rechterlijke uitspraak de beschikking of het

beheer over zijne goederen heeft verloren noch van de verkiesbaarheid ontzet is, en den ouderdom van vijf en twintig jaren vervuld heeft.

Artikel 6.

In artikel 39 worden achter het woord „waterschap” gevoegd de woorden: „veenschap of veenpolder”.

Artikel 7.

Het tweede lid van artikel 40 wordt gelezen als volgt:

Hij wordt hiertoe niet toegelaten dan na, in de vergadering van Gedeputeerde Staten, in handen van den voorzitter, den volgenden eed (verklaring en belofte) van zuivering te hebben afgelegd:

„Ik zweer (verklaar), dat ik om tot griffier benoemd te worden, directelijk of indirectelijk, aan geen persoon, onder wat naam of voorwendsel ook, eenige giften of gaven beloofd of gegeven heb.

„Ik zweer (beloof), dat ik om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd eenige beloften of geschenken aannemen zal, directelijk of indirectelijk.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig!”

„(Dat verklaar en belooft ik!).”

Artikel 8.

Achter artikel 44 worden ingevoegd twee nieuwe artikelen luidende:

Artikel 44 bis.

Hij geniet eene jaarwedde, waarvan het bedrag door de Staten, onder Onze goedkeuring, wordt vastgesteld. Op hun besluit te dien aanzien is artikel 98 van toepassing.

Artikel 44 ter.

Hij wordt, voor de toepassing der bepalingen omtrent pensioen als burgerlijk ambtenaar aangemerkt.

De door hem uit dien hoofde verschuldigde bijdragen worden door de zorg van Gedeputeerde Staten geïnd en aan het Rijk verantwoord.

Artikel 9.

In artikel 46, eerste lid, wordt in de plaats van: „Statenvergadering”, gelezen: „Statenzitting”.

Artikel 10.

In artikel 53 worden achter het woord „waterschap” gevoegd de woorden: „veenschap of veenpolder”.

Artikel 11.

In artikel 53 vervallen de woorden: „of procureur; noch de praktijk als advocaat uitoefenen”.

Artikel 12.

Achter artikel 54 wordt ingevoegd een nieuw artikel 54bis, luidende:

Hij, die tot lid van Gedeputeerde Staten wordt benoemd, en een der in artikel 53 uitgesloten betrekkingen bekleedt, aanvaardt het lidmaatschap van Gedeputeerde Staten niet, dan nadat hij die betrekking heeft nedergelegd of daarvan op wettige wijze is ontheven.

Artikel 13.

Aan het eerste lid van artikel 55 wordt toegevoegd eene nieuwe zinsnede, luidende:

Hij geeft hiervan kennis aan Gedeputeerde Staten.

Artikel 14.

Aan artikel 57 wordt toegevoegd een tweede lid, luidende:

Zij mogen in zaken, die aan de uitspraak van Gedeputeerde Staten onderworpen zijn, niet als gemachtigde werkzaam zijn.

Artikel 15.

In den laatsten regel van het eerste lid van artikel 58 wordt in plaats van „vergadering” gelezen: „zitting”.

Artikel 16.

Aan artikel 62 wordt toegevoegd een vierde lid, luidende:

Het bedrag der in het eerste lid bedoelde jaarwedde wordt door de Staten, onder Onze goedkeuring, vastgesteld. Op hun besluit te dien aanzien is artikel 98 van toepassing.

Artikel 17.

In het opschrift van het zesde hoofdstuk der eerste afdeling en in dat van § 1 van dat hoofdstuk wordt in plaats van „vergadering” telkens gelezen: „vergaderingen.”

Artikel 18.

Het eerste lid van artikel 63 wordt gelezen als volgt:

De Staten van Noordbrabant houden hunne vergaderingen te 's Hertogenbosch;

die van Gelderland te Arnhem;

die van Zuidholland te 's Gravenhage;

die van Noordholland te Haarlem;

die van Zeeland te Middelburg;

die van Utrecht te Utrecht;

die van Friesland te Leeuwarden;

die van Overijssel te Zwolle;

die van Groningen te Groningen;

die van Drenthe te Assen;

die van Limburg te Maastricht.

Artikel 19.

In het eerste lid van artikel 64 wordt in plaats van „vergaderingen” gelezen: „zittingen”.

Artikel 20.

In het tweede lid van artikel 64 wordt in plaats van „den eersten Dingsdag der maand November” gelezen: „den tweeden Dinsdag der maand October”.

Artikel 21.

In het eerste lid van artikel 65 wordt in plaats van „vergadering” gelezen: „zitting”.

Artikel 22.

In artikel 66, eerste en tweede lid, wordt in plaats van: „vergaderingen” telkens gelezen: „zittingen”.

Artikel 23.

In artikel 66, tweede lid, wordt in plaats van: „artikel 58” gelezen: „de artikelen 58 en 70”.

Artikel 24.

In artikel 67 vervallen de woorden: „gewone of buitengewone”.

Artikel 25.

In den aanhef van artikel 68 wordt in plaats van „Zij” gelezen: „De zitting”.

Artikel 26.

In het eerste lid van artikel 69 wordt in plaats van „Zij” gelezen: „De vergadering.”

Artikel 27.

Artikel 72 wordt gelezen als volgt:

De leden der Staten stemmen zonder last van of ruggespraak met hen, die benoemen.

Artikel 28.

Aan artikel 73 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende: Eene benoeming wordt geacht iemand persoonlijk aan te gaan, wanneer hij behoort tot die personen, tot welke de keuze door eene voordracht of bij eene herstemming is beperkt.

Artikel 29.

Artikel 76 wordt gelezen als volgt:

Alle besluiten over zaken worden bij volstreekte meerderheid der stemmende leden opgemaakt.

Bij staken van stemmen wordt het nemen van het besluit tot eene volgende vergadering uitgesteld.

In deze, en evenzoo in eene voltallige vergadering wordt, bij staken van stemmen, het voorstel geacht niet te zijn aangenomen.

De stemming moet geschieden bij hoofdelijke oproeping, wanneer één der leden dit verlangt, en alsdan mondeling.

Artikel 30.

Artikel 77 wordt gelezen als volgt:

De stemming over personen voor benoemingen of voordrachten geschiedt bij besloten en ongeteekende briefjes.

Artikel 31.

In artikel 78, eerste lid, wordt in plaats van de woorden: „keuze of voordragt van personen”, gelezen: „benoeming of voordracht”.

Artikel 32.

In artikel 79 wordt het woord „kiezen” vervangen door het woord „benoemen”.

Artikel 33.

In artikel 80, eerste lid, wordt in plaats van de zinsnede: „die bij de stemming tegenwoordig geweest zijn”, gelezen: „die aan de stemming hebben deelgenomen”.

Artikel 34.

In artikel 81 wordt in plaats van de woorden: „der tegenwoordig zijnde leden”. gelezen: „der gestemd hebbende leden”.

Artikel 35.

Artikel 83, derde en vierde lid, worden vervangen door de navolgende bepalingen:

Zijn bij de derde stemming de meeste stemmen over meer dan twee personen verdeeld, dan wordt bij tusschenstemming uitgemakt over welke twee personen de vierde stemming zal loopen.

Indien, hetzij bij deze tusschenstemming, hetzij bij de derde of vierde stemming, de stemmen staken, beslist het lot.

Artikel 36.

In artikel 85 wordt achter het cijfer „74” ingevoegd: „76”.

Artikel 37.

In artikel 86, derde lid, wordt in plaats van „vergadering” telkens gelezen: „zitting.”

Artikel 38.

Artikel 88 vervalt.

Artikel 39.

In artikel 89 wordt in plaats van: „zomervergadering”, gelezen: „zomerzitting”.

Artikel 40.

In artikel 95, derde lid, wordt in plaats van „Statenvergadering” gelezen: „Statenzitting.”

Artikel 41.

Artikel 98, derde lid, wordt gelezen als volgt:

Is zij niet genomen vóór de gewone zitting, die na afloop van den in het eerste lid van dit artikel genoemden termijn volgt, dan worden de Staten in die zitting met de redenen van het uitstel van Onzentwege bekend gemaakt.

Artikel 42.

Aan artikel 99 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

De onthouding van Onze goedkeuring geschiedt bij een met redenen omkleed besluit, den Raad van State gehoord.

Artikel 43.

Artikel 100 wordt gelezen als volgt:

De door Ons goedgekeurde begrotingen der provinciale inkomsten en uitgaven, provinciale rekeningen en algemeene reglementen en verordeningen worden in het *Provinciaal blad* geplaatst en algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 44.

Het opschrift van het tweede hoofdstuk van de Tweede Afdeling wordt gelezen als volgt:

Van de geldmiddelen der provincie.

§ 1. Van de begrooting en rekening.

Artikel 45.

Artikel 103 wordt gelezen als volgt:

De begrooting der provinciale inkomsten en uitgaven wordt jaarlijks door Gedeputeerde Staten opgemaakt en aan elk lid der Staten gezonden, ten minste veertien dagen vóór het openen der gewone najaarszitting.

De begrooting wordt, zoodra zij is opgezonden, algemeen verkrijgbaar gesteld.

Artikel 46.

De artikelen 104 en 105 vervallen.

Artikel 47.

Artikel 106 wordt gelezen als volgt:

Van de kosten van het provinciaal bestuur komen ten laste van het Rijk:

- a. de jaarwedde van Onzen Commissaris;
- b. de door hem te genieten vergoeding voor reis- en verblijfskosten;

c. de kosten van onderhoud van het gebouw tot zijne woning bestemd, waar het Rijkseigendom is, of de huur van dat gebouw waar het geen Rijkseigendom is;

d. de kosten van het onderhouden en meubileren der gebouwen, bestemd voor de vergaderingen der Staten en Gedeputeerde Staten en voor de provinciale griffiën, alsmede de voor die gebouwen, waar zij geen Rijkseigendom zijn, te betalen huur.

Deze kosten worden, nadat Gedeputeerde Staten over die onder d vermeld zijn gehoord, door Ons op de begrooting der Rijksuitgaven gebracht.

Artikel 48.

Artikel 107 wordt gelezen als volgt:

Op de begrooting der uitgaven, die alle uitgaven der provincie, van welken aard ook, vermeldt, met uitzondering van die, welke in het vorige artikel zijn genoemd, worden gebracht:

a. de jaarwedden van de leden van Gedeputeerde Staten, van den griffier en van alle in dienst der provincie werkzame ambtenaren en bedienden;

b. de door hen en door de leden der Provinciale Staten te genieten vergoeding van reis- en verblijfskosten;

c. de kosten van verlichting, verwarming en schoonhouden der lokalen, benoodigd voor het provinciaal bestuur;

d. de schrijffoonen en drukkosten der stukken ten behoeve van het provinciaal bestuur en verdere bureaukosten;

e. de kosten van het aanleggen en onderhouden van provinciale wegen en werken;

f. de kosten van het onderhoud der provinciale eigendommen, en de wegens die eigendommen verschuldigde lasten;

g. de renten en aflossingen van de door de provincie aangegane geldleeningen;

h. alle opeisbare schulden der provincie;

i. de kosten der door de provincie te voeren gedingen;

j. alle uitgaven, bij bijzondere wetten aan de provincie opgelegd;

k. alle uitgaven, voortvloeiende uit de aan de Staten opgedragen uitvoering van wetten en algemeene maatregelen van bestuur, voor zoover die uitgaven niet ten laste van anderen zijn gebracht;

l. een post voor onvoorziene uitgaven.

Artikel 49.

In artikel 108 wordt in plaats van de woorden „algemeenen maatregel van inwendig bestuur” gelezen: „algemeenen maatregel van bestuur”.

Artikel 50.

Aan artikel 109 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

Zij wordt Ons, nadat zij door de Staten is vastgesteld, ten minste twee maanden vóór den aanvang van het jaar, waarvoor zij moet dienen, ter goedkeuring aangeboden.

Artikel 51.

In artikel 110 wordt in de plaats van „99” gelezen: „99, eerste lid”.

Artikel 52.

De artikelen 116 en 117 vervallen.

Artikel 53.

Het eerste lid van artikel 119 wordt gelezen als volgt:

Van de provinciale inkomsten en uitgaven wordt door Gedeputeerde Staten over elk dienstjaar aan de Staten verant-

woording gedaan, onder overlegging van eene rekening, welke cijfers door de Algemeene Rekenkamer deugdelijk zijn verklaard.

Artikel 54.

In het tweede lid van artikel 119 wordt in plaats van „zomer-vergadering” gelezen: „zomerzitting”.

Artikel 55.

Artikel 122 wordt gelezen als volgt:

De betalingen uit de provinciale kas geschieden op bevelschriften van Gedeputeerde Staten, door hun Voorzitter, een der leden en den griffier te tekenen.

Bevelschriften, ter uitvoering van artikel 129 afgegeven, behoeven alleen de onderteekening van Onzen Commissaris.

Artikel 56.

Achter artikel 126 wordt ingevoegd eene nieuwe

§ 2. Van de provinciale belastingen.

Artikel 126 bis.

Tot dekking der provinciale uitgaven kunnen de Staten de volgende belastingen heffen:

- a. opcenten op de hoofdsom der grondbelasting;
- b. opcenten op de hoofdsom der personeele belasting;
- c. opcenten op de hoofdsom der vermogensbelasting en der belasting op bedrijfs- en andere inkomsten;
- d. leges ter provinciale griffie;
- e. tollens, weg-, brug-, dijk-, sluis-, schut-, kanaal-, kade-, haven-, steiger- en veergelden en andere rechten en loonen voor het gebruik of genot van provinciale werken, inrichtingen of eigendommen, of van door of van wege de provincie verstrekte diensten.

Artikel 126 ter.

De opcenten op de hoofdsom der grondbelasting mogen in geen geval meer dan *vijftig* bedragen, en voor de ongebouwde eigendommen tot geen lager getal dan voor de gebouwde worden geheven.

Artikel 126 quater.

Opcenten op de hoofdsom der personeele belasting worden tot geen hooger getal geheven dan dat der opcenten op de hoofdsom der grondbelasting voor de ongebouwde eigendommen in de provincie.

Artikel 126 quinquies.

Opcenten op de hoofdsom der vermogensbelasting en der belasting op bedrijfs- en andere inkomsten worden tot een gelijk getal geheven, en eerst dan wanneer het getal opcenten op de hoofdsom der personeele belasting *veertig* bedraagt.

Zij mogen in geen geval meer dan *twintig* bedragen. Voorzoveel de belasting op bedrijfs- en andere inkomsten betreft bepalen de opcenten zich tot de aanslagen der belastingplichtigen, bedoeld bij artikel 1a der wet van 2 October 1893 (*Staatsblad* n°. 149).

Artikel 126 series.

Rechten, loonen en heffingen, in artikel 126 bis, sub e, bedoeld, worden tot geen hooger bedrag goedgekeurd, dan vereischt wordt tot dekking van de ten laste der provincie komende kosten van die werken of inrichtingen of van werken of inrichtingen, welke in rechtstreeksch verband daarmee aangelegd en onderhouden zijn of worden, en waarvoor geene andere afzonderlijke heffing geschiedt.

Artikel 126 septies.

Indien bijzondere omstandigheden, die zich in een provincie voordoen, de heffing van andere dan de in artikel 126 bis

genoemde belastingen noodzakelijk maken, worden bij de wet vooraf het bedrag, waartoe zij ten hoogste kunnen worden geheven, bepaald en tevens de grondslagen voor zoodanige heffing, de duur, waarvoor zij kan worden geheven en hare invordering geregeld.

Artikel 126 octies.

Provinciale belastingen mogen den doorvoer, den uitvoer naar en den invoer uit andere provinciën niet belemmeren.

Belastingen op voorwerpen van verbruik worden niet geheven.

Artikel 126 novies.

De opcenten op de Rijks directe belastingen worden tegelijk met deze, en op dezelfde wijze als de hoofdsom, door 's Rijks ambtenaren ingevorderd.

De invordering der heffingen, in artikel 126 bis, sub d en e bedoeld, geschiedt op de wijze bij de heffingsverordening te regelen.

Artikel 126 decies.

Het heffen, wijzigen en afschaffen van elke provinciale belasting wordt verordend bij een besluit van de Staten der provincie.

Strekt zoodanig besluit om de heffing van eene belasting te bevelen, te wijzigen of te bestendigen, dan worden het bedrag en de grondslagen der belasting daarin vermeld, en tevens, voor zooveel noodig, de voorschriften aangehaald, naar welke zij zal worden ingevorderd.

Artikel 126 undecies.

Ieder besluit der Staten, als in het voorgaande artikel bedoeld, behoeft Onze goedkeuring. Deze wordt niet geweigerd dan bij een met redenen omkleed besluit, den Raad van State gehoord.

Bij de goedkeuring van een besluit der Staten tot heffing of tot wijziging eener provinciale belasting kan door Ons een termijn worden bepaald, waarvoor de heffing wordt toegestaan. Wanneer in het besluit der Staten geen of een langere termijn is genoemd, wordt de Raad van State omtrent dien termijn gehoord.

Artikel 57.

Het opschrift van het derde hoofdstuk der Tweede Afdeeling wordt gelezen als volgt:

Van de uitvoering van wetten en algemeene maatregelen van bestuur.

Artikel 58.

De artikelen 127—129 worden vervangen door de navolgende bepalingen:

Artikel 127.

Wanneer de wetten of de algemeene maatregelen van bestuur het vorderen, verlenen de Staten hunne medewerking tot uitvoering daarvan.

Artikel 128.

De in het voorgaande artikel bedoelde uitvoering geschiedt door Gedeputeerde Staten, voor zoover niet de wet of de algemeene maatregel van bestuur bepaaldelijk de medewerking der Staten vordert.

Wordt deze medewerking door de Staten geweigerd dan voorzien Gedeputeerde Staten daarin.

Artikel 129.

Wanneer Gedeputeerde Staten niet of niet behoorlijk voor de hun bij het voorgaande artikel opgedragen uitvoering zorgen, kan Onze Commissaris door Ons, bij een in het *Staatsblad* te plaatsen, met redenen omkleed besluit worden gemachtigd om in de uitvoering te voorzien.

Artikel 59.

Artikel 131 wordt gelezen als volgt:

Zij regelen al hetgeen de geldmiddelen der provincie aangaat. Met inachtneming van het bepaalde bij art. 44 *bis* regelen zij de bezoldiging van alle provinciale ambtenaren en bedienden.

Op de ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffie is van toepassing hetgeen bij artikel 44 *ter* ten aanzien van den griffier is bepaald.

Artikel 60.

In artikel 134 wordt de zinsnede „behoudens de bepalingen der wet, door artikel 191 der Grondwet gevorderd” gelezen: „behoudens wettelijke bepalingen, ingevolge artikel 188 der Grondwet”.

Artikel 61.

De artikelen 136 en 137 worden vervangen door de navolgende bepaling:

Artikel 136.

De Staten hebben het toezicht op alle waterstaatswerken, waterschappen, veenschappen en veenpolders, voorzover de wet het toezicht over bepaalde werken niet aan anderen heeft opgedragen.

Artikel 62.

Artikel 138 wordt gelezen als volgt:

Zij zijn bevoegd, behoudens wettelijke bepalingen, ingevolge artikel 188 der Grondwet, in de bestaande inrichtingen en reglementen van waterschappen, veenschappen en veenpolders veranderingen te maken, waterschappen, veenschappen en veenpolders op te heffen, nieuwe op te richten en nieuwe reglementen voor zoodanige instellingen vast te stellen.

Hunne besluiten te dien aanzien zijn onderworpen aan Onze goedkeuring. Daarop zijn de bepalingen der artikelen 98 en 99 van toepassing.

Artikel 63.

Artikel 139 vervalt.

Artikel 64.

In artikel 142 wordt in de plaats van de woorden: „algemeen maatregel van inwendig bestuur” gelezen: „algemeen maatregel van bestuur”.

Artikel 65.

In artikel 143, eerste lid, wordt de zinsnede: „betreffende de beschikking over gemeente-eigendom en andere door de Gemeentewet aan te wijzen burgerlijke rechtshandelingen” gelezen als volgt: „betreffende zoodanige beschikking over gemeente-eigendom of zoodanige andere burgerlijke rechtshandelingen, als de Gemeentewet aanwijst.”

Artikel 66.

Artikel 151 wordt gelezen als volgt:

Gedeputeerde Staten maken de verordeningen, noodig tot de hun opgedragen uitvoering van wetten en algemeene maatregelen van bestuur, en onderwerpen die aan Onze goedkeuring.

Artikel 67.

In artikel 156, eerste lid, wordt in plaats van de woorden: „uit de provinciale kas bezoldigde” gelezen: „provinciale”.

In het tweede lid van gemeld artikel wordt in plaats van de woorden: „uit de provinciale kas bezoldigde” gelezen: „andere provinciale”.

Artikel 68.

In het tweede lid van artikel 157 worden achter het woord: „waterschappen” ingevoegd de woorden: „veenschappen en veenpolders”.

Artikel 69.

Artikel 158 vervalt.

Artikel 70.

In artikel 162, eerste lid, wordt in plaats van „zomervergadering”, gelezen: „zomerzitting”.

Artikel 71.

Artikel 162, derde lid, vervalt.

Artikel 72.

Het tweede lid van artikel 174 wordt gelezen als volgt:

Indien zij dit nalaten wordt, zoo het besluit de in de artikelen 127 en 128 bedoelde uitvoering gold, in die uitvoering op de bij artikel 129 bepaalde wijze van Onzentwege voorzien.

*Slot- en overgangsbepalingen.***Artikel 73.**

Aan elke provincie wordt telken jare door het Rijk uitgekeerd:

1°. het met 5 ten honderd verhoogde bedrag van hetgeen voor haar op de Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1900 is uitgetrokken geweest aan jaarwedden van de leden van Gedeputeerde Staten, van den griffier en van de ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffiën, zoomede aan schrijffloonen;

2°. de middelsom van de in de jaren 1898, 1899, 1900, 1901 en 1902 voor haar ten laste van de Staatsbegrooting gedane uitgaven voor:

a. vergoeding van reis- en verblijfkosten aan leden van Provinciale en van Gedeputeerde Staten, aan den griffier en aan de ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffiën;

b. bureelbehoefden, druk- en bindwerk, briefporten en andere kleine uitgaven ten behoeve der vergaderingen van de Provinciale en Gedeputeerde Staten en voor de provinciale griffiën;

c. verlichting, verwarming en schoonhouden der gebouwen, bestemd voor de vergaderingen der Provinciale en Gedeputeerde Staten en voor de provinciale griffiën.

De nadere regelen omtrent de berekening en vaststelling en uitbetaling der uitkeering, in het voorgaande lid bedoeld, worden door Ons vastgesteld.

Artikel 74.

De regeling van de jaarwedden der griffiers en der ambtenaren en bedienden bij de provinciale griffie, vastgesteld bij Onze besluiten van 22 Februari 1900, n°. 41 en van 14 Mei 1900 (*Staatsblad* n°. 72) blijft van kracht, totdat zij door eene regeling ingevolge de artikelen 44 *bis* en 131 der Provinciale Wet zijn vervangen.

Artikel 75.

Aan de griffiers en ambtenaren bij de provinciale griffie, krachtens de daaromtrent bestaande voorschriften bij het inwerkingtreden dezer wet tot het genot van leges gerechtigd, wordt, als vergoeding voor het verlies van dat genot, met ingang van 1 Januari 1906, uit de provinciale kas eene persoonlijke jaarlijkse toelage verleend, gelijkstaande met de in guldens naar boven afgeronde middelsom dier leges, waarvan het genot aan den rang waarin door ieder hunner bij het inwerkingtreden dezer wet leges worden genoten, over de laatste vijf jaren vóór die in werkingtreding per jaar is verbonden geweest. Die toelage vervalt met het tijdstip, waarop hij, die haar geniet, naar de thans daaromtrent bestaande voorschriften zou hebben opgehouden legestrekking ambtenaar te zijn.

Artikel 76.

Alle vóór het inwerkingtreden dezer wet uitgevaardigde wetten, houdende bekrachtiging van provinciale belastingen voor een bepaalden tijd, blijven in stand tot het einde van dien termijn; die welke bekrachtiging inhouden voor onbepaalden tijd, vervallen van rechtswege met 1 Januari 1907.

Wordt vóór het einde van den termijn of vóór gemelden datum wijziging in de heffing of in de voorschriften betreffende de invordering daarvan of afschaffing der heffing door de Staten noodig geacht, dan wordt de heffing of in haar geheel opnieuw geregeld of afgeschaft met inachtneming van de bepalingen der Provinciale wet, zooals zij bij deze wet zijn gewijzigd.

Artikel 77.

Tot 1 Januari 1907 wordt bestendig de heffing van leges ter griffie volgens het tarief, vastgesteld bij de Koninklijke besluiten van 8 Juni 1825, n°. 28, en van 18 Januari 1847, n°. 44.

De opbrengst der leges wordt, te beginnen met 1 Januari 1906, in de provinciale kas gestort.

Artikel 78.

In artikel 1 der wet van 25 Mei 1880 (*Staatsblad* n°. 86), gelijk dat artikel luidt krachtens artikel 23 der wet van 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64), wordt het cijfer „116” vervangen door: „126 novies”.

Artikel 79.

De uitkeering, in artikel 73 dezer wet bedoeld, wordt het eerst genoten over het dienstjaar 1906.

Over de voorafgaande dienstjaren blijven, voorzoo veel de begrotingen en rekening betreft, van kracht de bepalingen der wet van 6 Juli 1850 (*Staatsblad* n°. 39), gelijk zij vóór het inwerkingtreden dezer wet luiden.

Artikel 80.

De wet van 3 Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 50) wordt met 1 Januari 1906 ingetrokken.

Artikel 81.

Op Onzen last wordt de wet van 6 Juli 1850 (*Staatsblad* n°. 39), met de daarin door deze en andere wetten gebrachte wijzigingen en aanvullingen, en met inachtneming der thans in de van Regeeringswege uitgaande stukken gevolgde spelling, in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandsche Zaken,